

Cvjetnica - Nedjelja muke Gospodnje B

*Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budi:
snago moja, pohiti mi u pomoć. (Ps 22,20)*

Na procesiji s grančicama

Evandjelje

Marko 11,1-10

Kad se približiše Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, Isus pošalje dva učenika i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite. Ako vam tko reče: 'Što to radite?', recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti." Otiđoše i nadoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga. A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što driješite magare?" Oni im odvratale kako im reče Isus. I pustiše ih. I dovedu magare k Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj. Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima. I oni pred njim, a tako i oni za njim klicahu: "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi. Hosana u visinama!"

ili

Evandjelje

Ivan 12,12-16

U ono vrijeme: Silan svijet koji dođe na Blagdan, čuvši da Isus dolazi u Jeruzalem, uze palmove grančice i iziđe mu u susret. Vikahu: "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov." A Isus nađe magarčića i sjede na nj kao što je pisano: "Ne boj se, kćeri Sionska! Evo, kralj tvoj dolazi jašući na mladetu magaričinu!" To učenici njegovi isprva ne razumješe. Ali kad je Isus bio proslavljen, tada se prisjetiše da je to bilo o njemu napisano i da mu baš to učiniše.

U misi

Prvo čitanje

Izaija 50,4-7

Gospodin mi dade jezik vješt, da znam riječju krijepiti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici. Gospodin Bog uho mi otvori: ja se ne protivih niti uzmicah. Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od pogrda ni od pljuvanja. Gospodin Bog mi pomaže, zato se posramiti neću. Zato učinih svoj obraz ko kremen, a znam da se neću postidjeti.

Drugo čitanje

Filipljanima 2,6-11

Krist Isus, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "opljeni" uzevši lik sluga, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato ga Bog preuzvisi i darova mu Ime, Ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ. I svaki će jezik priznati: "Isus Krist jest Gospodin!" – na slavu Boga Oca.

Evandjelje *Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku 14,1 – 15,47*

Zavjera protiv Isusa i pomazanje u Betaniji

Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. Jer se govorilo: "Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda."

I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi. A neki negodovahu te će jedan drugomu: "Čemu to rasipanje pomasti? Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima." I otresahu se na nju. A Isus reče: "Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. Ta siromahâ svagda imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evandjelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini – njoj na spomen."

Judina izdaja

A Juda Išariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda. Kad su oni to čuli, obradovali se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda.

Posljednja večera

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: "Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?" On pošalje dvojicu učenika i rekne im: "Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim, pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrano i spremljeno. Ondje nam pripravite."

Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu. A uvečer dođe on s dvanaesticom. I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati – koji sa mnom blaguje." Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: "Da nisam ja?" A on im reče: "Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!"

I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: "Uzmite, ovo je tijelo moje." I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: "Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – piti u kraljevstvu Božjem."

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. I reče im Isus: "Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći. Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju." Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne, ja neću!" A Isus mu reče: "Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." Ali on je upornije uvjeravao: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom – ne, neću te zatajiti." A tako su svi govorili.

Smrtna borba u Getsemaniju

I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje, dok se ne pomolim." I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba, pa im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!" Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!"

I dođe, nađe ih pozaspale, pa reče Petru: "Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti? Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo."

Opet ode i pomoli se istim riječima. Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore. Dođe i treći put i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!"

Uhićenje Isusa

Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. A izdajica im njegov dade znak: "Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!" I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče: "Učitelju!" I poljubi ga. Oni podignu na nj ruke i uhvate ga. A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

Isus im prozbori: "Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!" I svi ga ostave i pobjegnu. A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, no on ostavi plahtu i gol pobježe.

Isus pred Velikim vijećem

Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru. A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: "Mi smo ga čuli govoriti: 'Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!'" "Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno. Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?" A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovo upita: "Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?" A Isus mu reče: "Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim." Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: "Što nam još trebaju svjedoci? Čuli ste hulu. Što vam se čini?" Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći: "Proreci!" I sluge ga stadoše pljuscati.

Petar se odriče Isusa

I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: "I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom." On zanijeka: "Niti znam niti razumijem što govoriš." I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima: "Ovaj je od njih!" On opet nijekaše. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: "Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!" On se tada stane kleti i preklinjati: "Ne znam čovjeka o kom govorite!" I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: "Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." I briznu u plač.

Isus pred Pilatom

Odmah izjutra, glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima – cijelo Vijeće – upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. I upita ga Pilat: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš." I glavari ga svećenički teško optuživahu. Pilat ga opet upita: "Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju." A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio.

Baraba

O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali. A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. I uzide svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. A on im odgovori: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?" Znao je, doista, da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. Pilat ih opet upita: "Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?" A oni opet povikaše: "Raspni ga!" Reče im Pilat: "Ta što je zla učinio?" Povikaše još jače: "Raspni ga!" Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne.

Isusa izruguju

Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četvu i zaognu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu te ga stanu pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski!" I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. A pošto ga izrugauše, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine.

Isusov križni put i razapinjanje

I izvedu ga da ga razapnu. I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.

I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze. Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku – što će tko uzeti. A bijaše treća ura kad ga razapeše. Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski." A zajedno s njim razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva.

Na Kalvariji

Prolaznici ga pogrđivali mašući glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana, spasi sam sebe, siđi s križa!" Slično i glavari svećenički s pismoznancima, rugajući se govorahu jedni drugima: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijedahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti.

Isusova smrt

A o šestoj uri tama nastaje po svojoj zemlji – sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eloi, Eloi lama sabahtani?" To znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Neki od nazočnih, čuvši to, govoraše: "Gle, Iliju zove." A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine."

A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu.

I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!"

Isusov pogreb

Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma – te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu – i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem.

A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob koji bijaše izduben u stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Za razmišljanje

Cvjetnica predstavlja ulaz u Veliki tjedan. S njome počinje proslava vrhunca crkvene godine. Ona povezuje Kristovo uzvišenje, koje se očituje radosnim, svečanim ulaskom u Jeruzalem sa poniženjem koje dolazi do izražaja u Isusovom Križnom putu. Naš se život sastoji od dobrih strana, lijepih dana, radosti, veselja i pjesme – kao što to možemo čuti i doživjeti na početku Svete mise. No sastoji se i od teškoća, patnje i smrti, iskustava slabosti i krivnje – o tome nam govori muka Kristova.

S palminim grančicama u rukama pratimo Isusa i prihvaćamo ga kao Kralja svijeta. I mi smo, poput apostola, pozvani da slavimo Boga i zahvaljujemo za sve dobro i lijepo što smo iskusili s Isusom i kroz Isusa. Istodobno smo svjesni da nas On prati na raznovrsnim putovima našeg života – kad smo sretni i zadovoljni, no i onda kad smo tužni i očajni. On nas prati čak i tamo, gdje nitko drugi više ne može s nama, kad nas dohvati smrt. Zelene grančice mogu učvrstiti našu nadu spoznajom da nam Božja ljubav daje snagu i u patnji i da je ona jača od svake smrti. U zelenilu grančica i hvalospjevu smijemo danas slaviti Isusa kao onoga, koji nije ostao u smrti i koji ni nas neće ostaviti u smrti.